

Відповідно Закону України "Про державну соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та інвалідам" надається щомісячна державна допомога у грошовій формі:

- особам з інвалідністю;

- особі, яка не має права на пенсію, - дитині померлого годувальника (у тому числі народженій до спливу 10 місяців з дня смерті годувальника), який на день смерті не мав страхового стажу, необхідного для призначення пенсії для особи з інвалідністю III групи;

- особі, яка досягла 65 років та не має права на пенсію відповідно до закону. До досягнення зазначеного віку до осіб, які не мають права на пенсію, належать жінки 1960 року народження і старші після досягнення ними такого віку:

58 років - які народилися до 30 вересня 1953 року включно;

58 років 6 місяців - які народилися з 1 жовтня 1953 року по 31 березня 1954 року;

59 років - які народилися з 1 квітня 1954 року по 30 вересня 1954 року;

59 років 6 місяців - які народилися з 1 жовтня 1954 року по 31 березня 1955 року;

60 років - які народилися з 1 квітня 1955 року по 30 вересня 1955 року;

60 років 6 місяців - які народилися з 1 жовтня 1955 року по 31 березня 1956 року;

61 рік - які народилися з 1 квітня 1956 року по 30 вересня 1956 року;

61 рік 6 місяців - які народилися з 1 жовтня 1956 року по 31 березня 1957 року;

62 роки - які народилися з 1 квітня 1957 року по 30 вересня 1957 року;

62 роки 6 місяців - які народилися з 1 жовтня 1957 року по 31 березня 1958 року;

63 роки - які народилися з 1 квітня 1958 року по 30 вересня 1958 року;

63 роки 6 місяців - які народилися з 1 жовтня 1958 року по 31 березня 1959 року;

64 роки - які народилися з 1 квітня 1959 року по 30 вересня 1959 року;

64 роки 6 місяців - які народилися з 1 жовтня 1959 року по 31 березня 1960 року;

65 років - які народилися з 1 квітня 1960 року по 31 грудня 1960 року.

Державна соціальна допомога призначається особі, яка:

- 1) є дитиною померлого годувальника або досягла зазначеного вище віку, та не мають права отримувати пенсію, або визнана особою з інвалідністю у встановленому порядку;
- 2) не одержує пенсію або соціальні виплати, що призначаються для відшкодування шкоди, заподіяної ушкодженням здоров'я на виробництві, передбачені Законом України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування";
- 3) є малозабезпеченою особою (крім осіб з інвалідністю I групи та дітей померлого годувальника);
- 4) є особою з інвалідністю I групи.

Державна соціальна допомога призначається на термін:

- особам, які досягли вищезазначеного віку - довічно;
- особам з інвалідністю - на весь час інвалідності, встановленої органами медико-соціальної експертизи;
- дитині померлого годувальника - до досягнення 18 років.

Дітям померлого годувальника, які навчаються за денною формою навчання у загальноосвітніх навчальних закладах системи загальної середньої освіти, у професійно-технічних і вищих навчальних закладах (у тому числі у період між завершенням навчання в одному із зазначених навчальних закладів та вступом до іншого навчального закладу або у період між завершенням навчання за одним

освітньо-кваліфікаційним рівнем та продовженням навчання за іншим за умови, що такий період не перевищує чотирьох місяців), державна соціальна допомога призначається до закінчення ними навчальних закладів, але не довше ніж до досягнення 23 років, а дітям-сиротам - до досягнення 23 років незалежно від того, навчаються вони чи ні.

Розмір державної соціальної допомоги особам, які не мають права на пенсію, та особам з інвалідністю встановлюється виходячи з розміру прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність:

- особам з інвалідністю I групи, жінкам, яким присвоєно звання "Мати-героїня", на одну дитину померлого годувальника - 100 відсотків, на двох дітей - 120 відсотків, на трьох і більше дітей - 150 відсотків;

- особам з інвалідністю II групи - 80 відсотків;

- особам з інвалідністю III групи - 60 відсотків;

- священнослужителям, церковнослужителям та особам, які протягом не менше десяти років до введення в дію Закону України "Про свободу совісті та релігійні організації" займали виборні або за призначенням посади у релігійних організаціях, офіційно визнаних в Україні та легалізованих згідно з законодавством України, за наявності архівних документів відповідних державних органів та релігійних організацій або показань свідків, які підтверджують факт такої роботи, - 50 відсотків;

- особам, які досягли вищевказаного віку - 30 відсотків.